

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

MATKA BOŽÍ JAKO PRŮVODKYNĚ NA CESTĚ

Jedno z nejstarších známých zobrazení Matky Boží, Panny Marie, byla ikona uctívána snad již od 5. století v Konstantinopoli, hlavním městě východní části Římské říše. Ikona i klášter, v němž byla uchovávána, nesly jméno Hodegetria, v překladu „Ta, která ukazuje cestu“, nebo „Průvodkyně na cestě“.

Zobrazení představuje Bohorodičku, Pannu Marii, držící po svém boku dítě Ježíše, na které druhou rukou ukazuje jako na Spasitele. Hlava matky bývá často pootočená směrem k dítěti. Ježíšek většinou pravou rukou žehná a v levé drží knihu nebo svitek, symbol evangelia či knihy života, v níž jsou zapsána jména těch, kdo budou spaseni.

O této ikoně, která byla možná nejuctívanějším předmětem Byzantské říše, legenda tvrdila, že ji namaloval

sám svatý Lukáš. Originál se pravděpodobně nedochoval, i když různé tradice tvrdí, že byl přenesen do Ruska nebo Itálie. Existuje však velké množství kopií, včetně řady neuctívanějších ruských ikon, z nichž mnohé byly dále kopírovány.

K typu Hodegetrie patří i polský milostný obraz Matky Boží Čenstochovské. V naší zemi je pak nejznámější Panna Maria Svatotomská, ochránkyně města Brna. Podobně jako v Čenstochové i zde jde o starobylou, pravděpodobně raně gotickou ikonu, kterou Karel IV. daroval roku 1356 brněnskému klášteru

augustiniánů. Připisuje se jí také záchrana při obléhání Brna švédskými vojsky roku 1645.

Ať je Panna Maria i naší průvodkyní na všech cestách.

+ P. Petr Šleich

CENTRUM LHOTKA – MÍSTO PRO VŠECHNY

Obě farní rady zasedaly společně ve středu 11. dubna. Během více než čtyřhodinového zasedání jsme probrali uplynulé období – průběh závěru postní doby a začátku Velikonoc, program pro školy (letos se tu vystřídalo 13 tříd ZŠ), podání žádosti o grant (23. 3.), vytvoření speciálního farního Věstníku (rozdán 15. 4.), technikálie ohledně zahájené veřejné sbírky.

Vizualizace: přístavba z Mariánské ulice

Vizualizace: nový vstup do kostela

Podářilo se nám dohodnout se na pracovní verzi nového loga farnosti a farního centra, na sloganu pro stavbu, viz nadpis, i na podnětech k návrhu mozaiky v čele budovy farního centra. To vše jsme vám představili na setkání v neděli 22. dubna. Jsem rád, že jste mnozí na toto setkání přišli.

Kdo jste nebyli a ani jste nestihli speciální číslo Věstníku, nezoufejte.

Věstník je k dispozici na našem webu a o všech dalších novinkách budeme průběžně informovat. Nyní nás čeká další práce na propagaci našeho záměru a oslovování dalších možných podporovatelů a dárců. Již poslední květnový týden vyjde číslo Katolického týdeníku, které bude obsahovat přílohu o stavbě s prosbou o modlitební i finanční podporu. Pokračujeme v komunikaci s arcibiskupstvím a začneme připravovat oslovení případných zahraničních dobrodinců. Některé kroky směrem do německy mluvící oblasti jsme již učinili. Je toho skutečně hodně, bez mnoha z vás by to nebylo

možné zvládnout. Veliké díky za vaši podporu, modlitby i dary! Královno míru, oroduj za nás!

Vizualizace: nový interiér kostela

P. Jiří Korda

NOC KOSTELŮ 2018

Letošní Noc kostelů bude jubilejní – před deseti lety se uskutečnila poprvé v brněnské diecézi. V tomto roce připadá na pátek 25. května.

Motem se stal biblický citát: Zůstávali přes noc v blízkosti Božího domu (1 Pa 9,27). Program v našem kostele je již lety prověřený. Začíná už odpoledne mší svatou v 15.00, při které vyprošujeme návštěvníkům dar víry a požehnaní. V 16.00 proběhne vernisáž výstavy dětí z keramického kroužku CMŠ Studánka: Vodní svět očima dětí. Od 15.00 do 18.00 bude kostel patřit dětem od 3 do 12 let. První představení lhotecké křížové cesty bude už v 18.00, další ve 20.00 a do třetice ve 22.00. Hostem v našem kostele bude letos Josef Pazderka, novinář, šéfredaktor Aktuálně.cz a dlouholetý zahraniční zpravodaj v Čečensku, Rusku a v Pol-

sku. Můžeme se s ním setkat od 19.00 hod. V programu nechybí vystoupení lhoteckého chrámového sboru ani modlitba před půlnocí za všechny úmysly vložené do pošty pro nebe a samozřejmě setkání pro nespavce.

Srdečně zveme také na odpolední setkání u kaple sv. Bartoloměje v Hodkovičkách. Bude zpřístupněna od 16.00. Můžete se těšit v 16.30 na vernisáž

výstavy „sv. Bartoloměj a kaplička – Jan Roda, autor sochy vypráví“. V tradičním vzpomínání na staré časy v Hodkovičkách od 17.00 bude Jiří First vyprávět o Branickém mostě. Po zvonění v 18.00 a modlitbě nešpor předvede historické píšťalky Pavel Polášek ze Státní opery Praha. Informace o programech v dalších kostelech najdete na webu Noci kostelů www.nockostelu.cz. (red.)

POZVÁNKA NA ZAHRADNÍ SLAVNOST

Zveme vás na zahradní slavnost, která se letos uskuteční v neděli **3. června**. Po mši svaté se přesuneme na zahradu CMŠ Studánka, kde nás čeká bohatý program: jídlo, pití a čas na neformální setkání. Pro děti budou připraveny tradiční soutěže a skákací hrad. Dospělí se mohou těšit na vystoupení některých našich hudebních těles.

Tomáš Penk

Zahradní slavnost 2016

POUŤ OTCŮ S DĚTMI NA ZELENOU HORU

Stejně jako loni i letos naše farnost pořádá pěší pouť otců s dětmi o víkendu 16.–17. června, symbolicky na mezinárodní den otců. V sobotu ráno odjedeme vlakem z pražského hlavního nádraží do Havlíčkova Brodu, odkud se už pak vydáme pěšky na Zelenou Horu do poutního kostela sv. Jana Nepomuckého s přespáním v Havlíčkově Borové. Opět nás bude duchovně do-

provázet otec Jiří, logistická podpora bude též zajištěna, bude tak možné putovat jen s tím nejnужnějším. Trasa je vhodná pro děti alespoň školního věku. Zveme všechny otce i kmotry s dětmi! Bližší informace u Martina Koníčka na tel. 603 404 546 nebo na e-mailu m.konicek@email.cz.

Martin Koníček

AKCE V KAPLI THOMAYEROVY NEMOCNICE

V květnu se v kapli sv. Václava Thomayerovy nemocnice budou kromě pravidelných akcí konat také tyto akce mimořádné.

- Ve čtvrtek 17. 5. od 16.00 Koncert žáků a vyučujících ZUŠ Křtinská Jižní Město. Vstup volný.
- Ve čtvrtek 31. 5. od 16.00 „Ztišení“ – prostor pro ztišení, zpěv, modlitbu, po-

slech hudby a žalmů. Setkání bez rozdílů vyznání.

Více viz: www.ftn.cz; www.lekorice.com.

Mgr. Doubravka Vokáčová,
koordinátorka duchovní péče
a nemocniční kaplanka

KRÁTCE

- **Svátost křtu** za uplynulé období přijaly Ludmila Rundová a Zuzana Ludmila Pilátová.
- **Svátost křtu a biřmování** o velikonoční vigílii přijali Jan Antonín Tomáš Hána, Petr František Lukáš Slepíčka a Jan Martin Stanislav Švec.
- **U prvního svatého přijímání** bylo 24 dětí – viz níže.
- **Rozloučili** jsme se s Jiřím Čepičkou, Marií Linhartovou a Ing. Jaroslavem Šilhánkem, CSc.

- **Letní chaloupky**
Probíhá příprava na chaloupku pro starší děti, která bude v salesiánském středisku na Kvildě, a pro mladší děti, která bude v kapucínském klášteře v Sušici.

- **Pastorační a ekonomická rada farnosti** se sejdou 9. května ve 20.00 v sále sv. Václava.

ZEPTALI JSME SE NOVĚ POKŘTĚNÝCH

Jako každým rokem jsme oslovili naše katechumeny s prosbou o zodpovězení několika otázek. Děkujeme, že se do malé ankety zapojili.

1. Kdy jste se poprvé setkal s vírou?
2. Vidíte dnes na své cestě „náhody“, které vás vedly blíž k Bohu?
3. Co vás ponouklo k rozhodnutí přijmout křest?
4. Proč právě ve lhotecké farnosti?

*Ježíš Kristus alfa i omega,
začátek i konec*

1. S vírou jsem se poprvé vědomě setkal na počátku studia na střední škole.
2. Dnes již ano. Nejvíce „náhodné“ bylo setkání s lidmi, kteří mne přivedli blíž k víře.
3. Toto rozhodnutí ve mně rostlo po několik let, až jsem se rozhodl ke křtu přistoupit.
4. Lhotecká farnost je blízko mého bydliště a jsem za to velice rád.

Jan Hána

1. Nemyslím, že dokážu ve své paměti najít konkrétní první setkání s vírou. Víím ale, že když jsme s rodiči na výletech občas navštěvovali kostely (přesto, že jsou mí rodiče nevěřící), již od út-

lého věku jsem věděl, vnímal i cítil, že jsou to místa, která je třeba respektovat. Něco mě táhlo k jejich tichosti a kráse. Jejich mohutnost mě nikdy nepřestala ohromovat.

2. „Náhody“ na své cestě vidím skoro každý den. Za tu nejdůležitější však považuji okamžik téměř přesně před rokem. V té době jsem v životě dost tápal a už tehdy jsem zvažoval návštěvu lhoteckého kostela, i když jsem neměl vlastně ponětí, co bych si od takové návštěvy měl slibovat. Musím podotknout, že prostředí kostelů jsem tehdy znal jen velice povrchně a nikdy před tím jsem nebyl na mši a ani jsem neměl příležitost hlouběji si promluvit s věřícím člověkem. Jedno odpoledne jednoho opravdu nevydařeného dne jsem šel Krhanickou ulicí směrem od OC Jasná. Jako obvykle jsem za chůze poslouchal hudbu, zato nic nebylo obvyklé na zážitku, který pro mě byl připraven.

Přestože hudební repertoár mého kapesního přehrávače byl založen na náhodném výběru písní, jsem dnes přesvědčen, že o pouhou náhodu nešlo. Když jsem totiž přecházel přes křižovatku Krhanické ulice s ulicí Cholupická, do sluchátek zrovna zazněl verš končící slovy „někdy se ohlédnou doprava“. Bezděčně jsem zareagoval na pokyn zpěváka a otočil jsem hlavu. Na konci dlouhé Cholupické ulice, která se přede mnou otevřela, se tyčila věž kostela na Lhotce. V tom okamžiku mi bylo jasné, kam by se měly ubírat mé

další kroky. To je zároveň odpověď na poslední otázku.

3. Víra přišla do mého života v okamžiku, kdy jsem ji nejvíc potřeboval. Bojím se pomyslet, kde bych byl dnes, kdybych se jednoho dne nerozhodl obrátit svůj život směrem, o kterém jsem již dlouho věděl, že je správný. Přijmout křest pro mě byl nejenom naprosto nutný a zcela logický další krok v mém životě, bylo to také něco, o čem jsem dlouho věděl, že dříve nebo později musí přijít. Jsem nesmírně vděčný za to, že mi nakonec trvalo „pouhých“ osmnáct let si to uvědomit.

Jan Švec

1. Asi před deseti lety díky přítelkyni.
2. Náhody moc ne, spíš se snažím sám víc přibližovat k Bohu a být díky tomu lepším člověkem.

Já tě křtím...

3. Od doby, co chodím s přítelkyní do kostela, jsem pociťoval, že by to tak mělo být.

4. Mám rád lhoteckou farnost a pater Korda je mi moc sympatický.

Petr Slepíčka

Foto: Člověk a víra / Jana Havlová

Novokřtění Jan Švec, Petr Slepíčka, Jan Hána

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Již tradičně na Bílou neděli, nebo též v neděli Božího milosrdenství, přistoupily děti z naší farnosti k 1. svatému přijímání. Součástí přípravy bylo i slavení sederové večeře. (red.)

Sederová večeře – připomínka Ježíšovy Poslední večeře

K prvnímu svatému přijímání přistoupili Eliška Bílková, Kristýna Fischerová, Alžběta Gorčíková, Klára Pavlíková, Zuzana Smetanová, Karolína Šubrtová, Kristýna Váňová, Kateřina Veselá, Anna Adriana Švadlenková, Frederick Bawia, Michael Braik, Antonín Branný, Vít Döllinger, Rafael Jirsa, Daniel Kalenda, Dan Kotrba, Alex Martin Rejman, Maxim Andrej Rejman, Václav Smetana, Aleš Staněk, Jakub Škrip, Michal Škrip, Tobiáš Toepfer, František Závodský.

NA CESTĚ KE KNĚŽSTVÍ

Příprava ke kněžství v naší zemi trvá zhruba 6–7 let. Je určována zejména střídáním modlitby a studia, za doprovázení a pod dohledem představených. To by mělo vést ke správnému rozlišení povolání a lidskému i duchovnímu zrání. Tento dlouhý a plynulý pohyb bohoslovce směrem za Kristem a směrem ke svátostnému kněžství je čas od času přerušen událostí, která je mj. viditelným znamením pokroku na této cestě.

Petr Burian a Tomáš Sixta

První z takových událostí je přechod z povinného přípravného ročníku v teologickém konviktu do kněžského semináře. To znamená, že jsme prošli rokem rozlišování a ukázalo se, že naše povolání nebyl jen nějaký prelud, a zároveň, že představení konviktu nám dali doporučení k postupu do další fáze formace. Tento „přechod“ čeká, dá-li Pán, s letošním novým školním rokem naše dva nejmladší bohoslovce Ondru Kříže a Vojtu Poppra.

V 1. ročníku semináře bohoslovec (tradičně v předvečer slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie) slavnostně dostává kleriku a stává se už i navenek „opravdu“ bohoslovcem.

Během druhého ročníku je bohoslovcům udělována služba lektora. To je jedna ze dvou služeb, kterou přijímají kandidáti jáhenství a kněžství před

svým svěcením a které jsou reliktem koncilem zrušených nižších svěcení. Lektor je „oficiálně“ ustanoven pro čtení Písma (vyjma evangelií) při liturgii.

Druhou takovou službou je služba akolyty, která se v současné době přijímá ve třetím ročníku. To, že bohoslovec přijal službu akolyty, lze poznat i při pozorování dotyčného při liturgii. Akolyta může např. podávat přijímání, purifikovat (čistit liturgické nádoby) nebo třeba vystavovat Eucharistii.

Tomáš Sixta přijímá lektorát

Posledním milníkem před přijetím jáhenského a posléze kněžského svěcení je tzv. „kandidatura“, při které biskup přijímá Bohoslovce mezi kandidáty svěcení, a tak stvrzuje, že s ním církev počítá, a naopak Bohoslovec potvrzuje své rozhodnutí.

Co se týče Bohoslovců z naší farnosti, letos přijal 11. ledna službu lektorátu Tomáš Sixta a 22. března přijal Petr Burian službu akolyty. Petra čeká také kandidatura, a to v sobotu 12. května. Na rozdíl od ostatních služeb, které přijímáme uvnitř našeho seminárního společenství, kandidatura proběhne „veřejně“, a to na Svaté Hoře během

Petr Burian přijímá akolytát

poutní mše za povolání v 11.00 hod.
Všichni jste na ni srdečně zváni.

*Za lhotecké Bohoslovce **Tomáš Sixta***

HVĚZDA MOŘSKÁ

Pro potěšení pamětníků otiskujeme báseň, která byla přednesena při májové pobožnosti na Lhotce pod vedením katechetky paní Vlasty Čištecké, zřejmě ve školním roce 1958/59.

Na vlnách vzbouřených v tmě lodička se řítí,
běh její proudem štván, burácí vichru van –
jen v mračnech Hvězda svítí.

Když rámě umdlévá a veslo klesá z dlaně,
vlej novou sílu v hrud' a Hvězdou mořskou buď
svým dítkám Máti Páně.

A když je temná noc, vítr v běsných vodách hučí,
když hrozí ostrý tes, Matičko, spásu nes,
přiviň nás – do náručí.

Královno andělská, paprsku rajske krásy,
sviť bílou hvězdičkou, buď naší lodičkou,
veď v přístav věčné spásy.

AKADEMIE NEJEN PRO SENIORY

v Pastoračním středisku, Kolejní 4, Praha 6, vždy ve středu od 9.30 do 11.00 hod.

- 9. května** P. Alberto Reyes Pías: Kuba (překlad K. Lachmanová), beseda s hlavním protagonistou knihy: Já, Bůh a Fidel
- 23. května** celodenní výlet do Kladrub u Stříbra a Nepomuku

ZÁPIS DO CMŠ STUDÁNKA

Zápis do CMŠ Studánka proběhne ve dnech: pátek 4. května od 12 do 16 h a ve středu 9. května od 8.30 do 13 h. S sebou je třeba přinést vyplněnou přihlášku (s potvrzením od lékaře), rodný list dítěte a OP jednoho z rodičů.

Přihlášku je možné si vyzvednout osobně v MŠ mezi 8. a 16. h u paní

Jindrové nebo elektronicky, pokud nám zašlete mail na e-mailovou adresu cms.studanka@seznam.cz.

K zápisu se, prosím, přihlašujte na konkrétní čas, odkaz naleznete v nejbližších dnech na webu školky: www.cms-studanka.cz.

Magda Vičková

POBĚLOHORSKÁ REKATOLIZACE

V rámci naší březnové farní akademie, konané dne 18. března 2018, měl Ing. arch. Stanislav Běhal přednášku na téma „Pobělohorská rekatolizace po dobrém, či po zlém? Aneb bylo 17. a 18. století jen dobou temna?“

V úvodu stručně popsal náboženskou situaci v zemích Koruny české před Bílou horou, resp. před třicetiletou válkou. Jako první mezník uvedl rok první pražské defenestrace 1419, kterou byla nastartována husitská revoluce trvající prakticky až do bitvy u Lipan roku 1434, kdy vojska umírněných kalíšníků a římských katolíků porazila polní vojska sirotků a táboritů. Přispěla k tomu jistě i rok před tím vydaná tzv. Basilejská kompaktáta uznávající hlavní zásady husitství. Nástupem Jagellonců na český trůn došlo k uklidnění, nicméně po volbě Ferdinanda I. Habsburského v roce 1526 nastala změna vyvolaná snahou po centralizaci, dále rozšířením luteránství v Německu a následnou šmalkadskou válkou, kterou vedl Karel V. Ta skončila známým Augšpurským mírem v roce 1555 se zásadou „cuius regio, eius religio“, což v praxi znamenalo, že každý panovník měl právo vyžadovat jednu

víru, a sice tu svou. Tato zásada byla v příštích přibližně 200 letech v Evropě všeobecně uplatňována. V Čechách až do vypuknutí třicetileté války vydržela pestrá mozaika náboženských skupin.

Po defenestraci v roce 1618 se k moci dostala protestantská stavovská vláda, která na trůn prosadila kalvinistu Fridricha Falckého, tzv. „zimního krále“. Došlo k porušování Rudolfova majestátu, ze země byli vypuzeni jezuité a majetek církve i katolických stavů byl konfiskován. Ze strany kalvinistických kazatelů docházelo k tvrdému obrazoboreckému tažení, za oběť padla i výzdoba chrámu sv. Víta. Po bitvě na Bílé hoře se situace obrátila o 180 stupňů. Konfiskován byl majetek poražených vůdců, mnozí šlechtici věrní císaři se pohádkově obohatili (nejvíce Albrecht z Valdštejna). Tyto konfiskace měly důvod především politický. V roce 1623 byli vykázáni všichni nekatoličtí duchovní a v roce 1629 byl vydán tzv. re-

stituční edikt, který měl zajistit navrácení veškerého církevního majetku. Definitivním potvrzením „statu quo“ byl vestfálský mír (1648), potvrzující stav k roku 1623.

Církvi byly postoupeny jen ty nemovitosti, které byly konfiskovány povstalcům, většina řádového majetku a také arcibiskupského nebyla vůbec vrácena. Dalším význačným rysem této doby byla konverze šlechty ke katolicismu, což ovšem nebyla jen záležitost Čech. Zde tomu napomáhala i skutečnost, že císař se obklopoval rádci výhradně z katolické strany a že mladí šlechtici, kteří v té době rádi cestovali, poznali – v relaci k baroknímu katolicismu – stagnaci utrakvismu i strohost protestantismu. Tito konvertité v letech 1600–1674 představovali celou čtvrtinu císařských rádců. Šlechta skutečně hrála významnou roli v rekatolizačních snahách císaře i církve jako takové, šlechta má vliv na úřad arcibiskupa i nižších církevních funkcí. Zvláště šťastná byla volba Arnošta z Harrachu za arcibiskupa pražského (1623), který se zasazoval o mírnější rekatolizaci oproti císaři, kterého podporovali jezuité. Významnou kapitolou pobělohorské rekatolizace byl boj o vzdělání, zejména o Karlovu univerzitu, kde se Harrach a i jiné náboženské řády střetli s jezuitou. Nakonec došlo ke sloučení Karlovy univerzity a jezuitského Klementina (vzniklo již v roce 1556) za vzniku Karlo-Ferdinandovy univerzity.

V pobělohorských zemích Koruny české nabylo na významu i historické bádání a výklad historie. Před Bílou horou měla katolická strana na své straně úspěšnou Kroniku českou od Václava Hájka. Z dalších badatelů je třeba jmenovat Bohuslava Balbína (1621–1688),

Tomáše Pešinu (1629–1680), bratry Tannerovy aj. S jejich činností souvisí i vydavatelská činnost, která se postupně uvolňovala – zásadním obratem bylo založení Dědictví svatého Václava, které se soustředilo převážně na česky psanou literaturu, konkrétně na vydávání Svatováclavské bible.

A jak to bylo s pálením knih, spojeným se jménem Antonína Koniáše? Je známo, že pečlivě vybíral, které knihy spálit a které opravit a vrátit, např. Melantrichovu bibli. Za tím účelem sestavil Klíč Antonína Koniáše, jehož první vydání obsahuje 1300 titulů, z toho 700 českých, z těch 333 ke spálení (většinou teologická díla, ale také kramářské a necudné letáky a hlavně různá ezoterická díla a čarodějné návody), zbytek byl určen ke korekturám.

Násilné formy však s koncem třicetileté války utichly a vrátily se nakrátko za vlády Karla VI. (1711–1740).

Čeští intelektuálové, především jezuité, si v pobělohorské době uvědomili ohrožení českého jazyka v soustátí, kde úředním jazykem byla němčina, a zapojili se do úsilí o jeho zachování a zušlechtění. Když koncem 17. a začátkem 18. století šlechta a městský patriciát přestávaly česky číst, bylo to právě vydávání děl pro nejširší obyvatelstvo, např., náboženských písní, kázání, která zachovala češtinu do obrozenecké doby.

V období po třicetileté válce a v dalších staletích katolická církev zapojuje do svých služeb umění jako celek. Nastupuje baroko, jehož architektura je prezentována jako velké divadlo tohoto světa. Proti strohosti luteránských a kalvinistických modliteben se staví nádhera katolických chrámů a poutních míst. Dochází k obnově umělecké vý-

zdoby Čech – obrazy a sochy jsou zapojovány do liturgie, procesí a poutí. Významnými autory jsou zejména sochař Jan Jiří Bendl a malíř Karel Škréta – pro oba je charakteristická propagace mariánského kultu, který byl hnací silou rekatolizace. Samostatnou kapitolou je historie mariánského sloupu od Jana Jiřího Bendla postaveného v roce 1650 na Staroměstském náměstí na památku vítězství nad Švédy. Zaplatil ho císař Ferdinand III. a byl stržen zfanatizovaným davem v listopadu 1918. Dalšími sochaři jsou Ferdinand M. Brokoff a Matyáš Braun, architekti Kryštof a Kilián Dientzenhoferové, Jan Blažej Santini Aichel a malíři Jiří Heinisch

a Petr Brandl. (Připomeňme jen některá díla a stavby: sochy na Karlově mostě, Zelená Hora, Svatá Hora, Kuks a mnoho jiných.)

Celkově můžeme konstatovat, že pobělohorská rekatolizace měla samozřejmě své stinné stránky, a to zvláště v druhé polovině 17. a v první polovině 18. století. Nicméně nelze jí upřít zásluhy na obraně a obrození českého jazyka, kde největší zásluhy mají čeští kněží nejen jezuitského řádu a obrozenci pocházející z prostředí škol katolické církve. Její přínos ke kulturnímu vzestupu české země jako celku je zcela nepochybný. **Karel Štamberg**

MATKA CTNOSTÍ – POKORA

Blížící se Svátek matek mě přiměl k tomu, že jsem se rozhoupal složit hold mamince, kterou sice poslední dobou mnozí rádi zmiňují, ale přitom o ní vlastně nic nevědí, netuší, že je matkou, jiní si ji pletou a jen málokdo ji zná osobně. Já ji myslím viděl zdálky a trochu o ní četl – prosím odpusťte mi tu troufalost, že se tady o ní pokouším něco psát.

Nejde o Pannu Marii, která je Matkou ve všech možných významech – ale právě ona se svým Synem tuto matku znají nejlépe.

V prvním listě do Korinta svatý Pavel dokazuje, že největší z tzv. božských ctností je láska. U „lidských“ ctností se myslím neříká, že by některá byla největší, ale jedna z nich dává růst všem ostatním (dokonce právě i lásce), a je tedy takovou jejich maminkou. Mně se velmi líbí, rád bych ji také jednou měl, a přeji ji i vám, ne falešnou, ale pravou. Následující uvažování o ní bude snazší, když si uvědomíme, že jejím protipólem skutečně je první z tzv. hlavních hříchů, tj. pýcha.

Nejlepší její definicí se mi zdá ta klasická od sv. Terezie z Ávily: „Pokora je pravda“. Pravda o mně, ovšem objektivní, tedy taková, jak mě vidí Bůh. Z toho mi plyne, že opravdu pokorný může být jen člověk, který věří v Boha a snaží se vidět sám sebe „Božíma očima“. Co je ale základní pravda o každém z nás? Jsme stvořeni Bohem, zcela závislí na něm, nedokonalí a omezení, snadno podléháme pokušením Zlého. Zároveň však jsme Božím obrazem, jsme Bohem milováni, máme rozum a svobodnou vůli, jsme schopni poznávat a milovat. Všechno dobré jsme dostali od Pána, do jehož království máme dojít. Toto myslím do-

cela stačí; a fascinuje mě, co všechno lze z toho odvodit.

Pokora tedy není totéž co skromnost. Pokud svého času Usain Bolt prohlásil, že běhá nejrychleji na světě, byla to asi pravda; a ani Pán Ježíš nebyl vždycky skromný. Už vůbec pak pokora neznamena poníženost – to by sv. František nenavštívil sultána a neudělal na něj takový dojem. Pokorný člověk je především pravdivý; je si vědom jak svých slabostí, tak i své velké důstojnosti a dalších darů, které od Boha obdržel. Ví o své závislosti na Stvořiteli a o úkolu učit se milovat. K pokoře patří i praktické uznání toho, že naši bližní mají od Boha stejnou důstojnost a že jim nikdy nevidíme do srdce a do svědomí.

Pokorný člověk se tedy nepřetvařuje a nezáleží mu tolik na hodnocení lidí, ale chce se líbit Pánu. Kvůli němu občas „vybočuje“ a udělá i něco, co ostatním připadá trapné. Stále se však snaží „kalibrovat“ svoje svědomí modlitbou, poznáváním Boha a u moudrých lidí je přístupný napomenutí a připouští, že on sám se může mýlit. Tituly před či za jménem u něj nehrají roli; ty případné svoje však užívá jen důvodně a nijak si na nich nezakládá.

Setkat se s opravdu pokorným člověkem je úžasný zážitek. Pokorný důsledně rozlišuje mezi hříchem a hříšníkem, nesoudí, nesrovnává, neposuzuje, přijímá nás s úctou takové, jací jsme, má zájem se od nás něco dozvědět. Nepředvádí se, nechlubí, legraci si dělá víc ze sebe, než z druhých. Spíše naslouchá, neskáče do řeči, nepronášá kategorické soudy. Věcem a událostem dává správnou důležitost; ví, že vposledku „jen jedno je

třeba“. Majetek považuje za nutný prostředek k životu a za nástroj ke konání dobra. Netouží po postech a funkcích, ale je-li do nich ustanoven, vykonává je jako službu. I kdyby byl založením choleric, převážně z něj vyzařuje radost, láska a mírnost.

Pokora splňuje definici ctnosti, totiž, že musí jít o navykly sklon k nastíněnému pravdivému jednání. To ale vůbec není snadné a momentálně se mi zdá, že opravdu pokorní zde na zemi snad ani být nemůžeme. Proč si to myslím? Já třeba dokážu být pyšný i na to, jak jsem „pokorný“. Když se mi podaří zachovat se pravdivě, hned mě pokušitel lechtá myšlenkou, jak jsem dobrý; a i při psaní tohoto článku musím bojovat o to, aby motivem byl duchovní prospěch nás všech a ne něčí pochvala! V této souvislosti mě nedávno napadlo, že když nás papež František pravidelně prosí o modlitbu, může to myslet nejen tak, aby nás dobře „šéfoval“, ale právě i aby ho Pán udržel v pokoře. Zdá se mi, že čím je člověk výše (duchovně i svou pozicí), tím silnější municí na něj ďábel má a boj nikdy nevzdává.

Domnívám se, že „chudí v duchu“, kterým Pán Ježíš hned v prvním blahoslavenství slibuje nebeské království, jsou pokorní, jak o nich píšu. Tedy P. Heryán to tak nějak říkal. Dává to smysl – nepopsal jsem tady to, co mají společné všichni světci? Pokud souhlasíte, můžete občas poprosit o opravdovou pokoru pro všechny naše pastýře, bohoslovce, pro všechny Boží lid i pro sebe.

Ježíši, tichý, srdce pokorného: přetvoř naše srdce podle Srdce svého!

Jiří Vavřík

100. VÝROČÍ STRŽENÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU

V letošním roce 2018 si připomínáme sté výročí vzniku samostatné Československé republiky a spolu s ním také smutné výročí, kdy o první neděli svobodného státu strhl rozvášněný dav mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze.

Před 28 lety, po pádu komunistického režimu, byla v dubnu 1990 v Praze založena Společnost pro obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Má za sebou téměř tři desetiletí práce, jejímž výsledkem je dnes již zhotovený mariánský sloup, který čeká na svůj návrat na Staroměstské náměstí.

Společnost pro obnovu mariánského sloupu má své internetové stránky

www.marianskysloup.cz, na kterých se postupně objevují nové informace související s mariánským sloupem.

Připravují se také tři výstavy:

1. Výstava o mariánském sloupu v Národně technickém muzeu.

2. Výstava věnovaná vzniku republiky, jejíž součástí bude i historie mariánského sloupu, uspořádá Národní muzeum. Má zde být vystavena i hlava Panny Marie – pravděpodobně originál z lapidária.

3. Výstavka k počátkům republiky s připomenutím mariánského sloupu, kterou připravuje Archiv hl. města Prahy.

O termínech budeme průběžně informovat.

Eva Kocmanová

NOVÝ DOPIS OD PAPEŽE

V pondělí 9. dubna byla publikována apoštolská exhortace, tj. dopis pro povzbuzení, „o povolání ke svatosti v současném světě“, nazvaná Gaudete et exsultate – Radujte se a jásejte. Její název je vzat z osmého blahoslavenství určeného těm, kdo jsou pronásledováni a tupeni kvůli Ježíši (Mt 5,12).

Neoficiální český překlad je zveřejněný na webových stránkách

www.radiovaticana.cz.

Je to již v pořadí pátý dokument papeže Františka: Lumen fidei, Evangelii gaudium, Laudato si a Amoris laetitia.

Jana Šilhavá

Foto zdroj: cs.wikipedia.org

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se třeba o své zkušenosti s modlitbou za adoptovanou ulici nebo instituci. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer pošlete na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události.

(red.)

POLIBEK POD ROZKVETLÝM STROMEM

Manželé Jan a Jitka se seznámili v tanečních. Každý z nich navštěvoval jiný taneční kurz, proto se potkali až na závěrečném plese. Ani jednomu z nich nepřišel taneční partner, při první volence na sebe prostě zbyli. Protančili spolu večer, na jehož konci Jan Jitku pozval na nedělní věneček a tím začal jejich životní příběh.

Přestože je to v současnosti neuvěřitelné, chodili spolu tančit každou neděli několik měsíců, než se poprvé políbili, na prvního máje pod kvetoucím stromem. Po pěti letech od prvního polibku se vzali. Vychovali spolu tři děti, radovali se z osmi vnoučat a šesti pravnoučat. Po všechny ty roky zachovávali manželé tradici a na prvního května vyhledali kvetoucí strom, pod kterým se políbili.

Manželé měli moc pěkný vztah a bylo jim požehnáno, ani jeden z nich nebyl vážněji nemocný. Drobné příznaky stáří oba přecházeli s úsměvem a vtípky, kterými se po celý život častovali. Důchod si užívali. V zimě bydleli v pražském bytě, chodili za kulturou, navštěvovali se s přáteli. Na jaře odjížděli na chaloupku, kterou měli nedaleko Sázaovy. Tam pěstovali kytičky, ovoce a zeleninu. Jan domek pečlivě udržoval a popouštěl uzdu své vášni pro kutilství. A právě to se mu stalo osudným. Domek je obložený palubkami, které je potřeba občas natřít. Marně děti rodičům domlouvaly, že jim s opravou stěn pomohou. Jan byl netrpělivý, koupil si barvu, opřel žebřík o stěnu a začal natírat. Hned první den ošklivě spadl, polámal si několik kostí najednou a na-

tloukl si hlavu. Následovala hospitalizace v okresní nemocnici, potom překlad do Prahy. Absolvoval několik operací, potom pobyt na rehabilitaci, přesto zůstal upoutaný na lůžko. Rodina si nás objednala, abychom za ním Jitku

každý den vozili do nemocnice. Ta trpěla spolu s manželem, její životní energie slábla, záda se ohnula, nejdříve chodila o hůlce, potom se začala opírat o chodítko.

Nakonec byl Jan propuštěn domů. Rodina zařídila v bytě vše potřebné pro péči o ležícího pacienta. My jsme zahájili každodenní péči. Blížilo se další jaro a oba manželé viditelně slábli. Měli jedno přání, chtěli se políbit pod rozkvetlým stromem. Vnoučata se rozhodla jejich přání splnit. Půjčili si od nás vozíky a oba staroušky pod ten strom na prvního máje odvezli. Za několik dní na to Jan pokojně vydechl ve spánku naposledy.

Všichni jsme se čekali, že Jitka bude nešťastná, ale ona se chovala stejně mile jako obvykle. Na pohřbu na projevy soustrasti odpovídala prostě: „Ale to je v pořádku, my jsme domluvení. Jeník tam na mě čeká.“

Eva Černá

KALENDÁŘ – KVĚTEN 2018

ÚTERÝ 1. 5. Sv. Josefa, dělníka, státní svátek	
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 2. 5. Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	
8.00	Mše svatá s májovou pobožností
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMSŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství
17.30	Ministrantská schůzka
17.30	Setkání nově pokřtěných
18.45–20.00	Společný program společenství mládeže „S“ + „M“

ČTVRTEK 3. 5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 4. 5. 1. pátek v měsíci	
15.00	Mše svatá s májovou pobožností
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 5. 5. 1. sobota v měsíci	
16.00	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
18.00	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti oltární

NEDELE 6. 5. 6. NEDELE VELIKONOČNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 7. 5.	
8.00	Mše svatá s májovou pobožností
17.00	Nejstarší společenství mládeže
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 8. 5. Panny Marie, Prostřednice všech milostí, státní svátek	
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 9. 5.	
8.00	Mše svatá s májovou pobožností
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Setkání nově pokřtěných
18.45–20.00	Prostřední společenství mládeže „M“

ČTVRTEK 10. 5. SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.30	Mše svatá
19.00	Společenství Zacheus, externí akce

PÁTEK 11. 5.	
15.00	Mše svatá s májovou pobožností
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 12. 5. Svátek – výročí posvěcení katedrály	
17.00	Mše svatá

NEDELE 13. 5. 7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ, Den matek	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 14. 5. Svátek sv. Matěje, apoštola	
8.00	Mše svatá
17.00	Nejstarší společenství mládeže
18.30	Společenství Alfa Plus

ÚTERÝ 15. 5.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 16. 5.		Svátek Jana Nepomuckého, mučedníka, hl. patrona Čech
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15		Výuky náboženství
18.30		Ministrantská schůzka
17.30		Setkání nově pokřtěných
18.45–20.00		Nejmladší společenství mládeže „S“
ČTVRTEK 17. 5.		
8.00		Mše svatá s májovou pobožností
8.45		Úklid kostela
19.00		Biblické setkání
PÁTEK 18. 5.		
15.00		Mše svatá s májovou pobožností
15.45		Modlitby proseb
17.00		Společenství sv. Jana z Boha
18.30		Mše svatá s májovou pobožností
19.30–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 19. 5.		Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
10.00	katedrála	Biskupské svěcení o. Zdenka Wasserbauera
17.00		Mše svatá z Vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého
NEDĚLE 20. 5.		SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ 21. 5.		
8.00		Mše svatá s májovou pobožností
17.00		Nejstarší společenství mládeže
20.00		Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 22. 5.		
9.15–11.00		Setkání maminek s dětmi
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30		Mše svatá s májovou pobožností
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 23. 5.		
8.00		Mše svatá s májovou pobožností
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15		Výuka náboženství
17.30		Zpívání s dětmi
17.30		Setkání nově pokřtěných
18.45–20.00		Prostřední společenství mládeže „M“

ČTVRTEK 24. 5. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.00	Společenství Zacheus
20.00	Modlitby Taizé
PÁTEK 25. 5. Noc kostelů	
15.00	Mše svatá s májovou pobožností
15.45	Modlitby proseb
16.00–01.00	Noc kostelů
SOBOTA 26. 5. Památka sv. Filipa Neriho, kněze	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 27. 5. SLAVNOST NEJVĚTĚJŠÍ TROJICE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 28. 5.	
8.00	Mše svatá s májovou pobožností
16.15 katedrála	Modlitby za národ
17.00	Nejstarší společenství mládeže
18.30	Společenství Alfa Plus
ÚTERÝ 29. 5.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá s májovou pobožností
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 30. 5. Památka svaté Zdislavy	
8.00	Mše svatá s májovou pobožností
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí
17.30	Ministrantská schůzka
17.30	Setkání nově pokřtěných
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže „S“
ČTVRTEK 31. 5. SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ	
8.00	Mše svatá
19.00	Biblické setkání

Změna programu je vyhrazena. Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Připomínáme, že účastníci akcí dávají svou účastí souhlas ke zveřejnění sebe na fotkách z akce.

V našem kostele jsou trvale k dispozici nízkolepkové hostie, stačí o ně přede mší svatou požádat v sakristii.

PLÁNUJEME

10. 6. – mše sv. upravená pro děti
2. 6. – velký úklid
3. 6. – pouť: mše sv. a po ní Zahradní slavnost
13. 6. – poslední výuka náboženství, vysvědčení
16.–17. 6. – pěší pouť otců s dětmi
29. 7.–11. 8. – letní chaloupky starší a mladší

15. 9. – Lhotecký běh. Loni nás běžela stovka, velcí i malí běžci, kteří si mohli vybrat z různých tratí. Od těch pro nejmenší, dlouhých jen pár metrů, po sedm kilometrů. Zveme tedy i letos do FC Tempa a okolní přírody!

O POVOLÁNÍ KE SVATOSTI V SOUČASNÉM SVĚTĚ

„Radujte se a jásejte“ (Mt 5,12) – říká Ježíš těm, kdo jsou pronásledováni nebo ponižováni kvůli němu. Pán žádá všechno a nabízí pravý život, štěstí, pro které jsme byli stvořeni. Chce nás mít svatými a neočekává, že se spokojíme s průměrnou, ředěnou a nekonzistentní existencí. Již první stránky Bible různými způsoby podávají povolání ke svatosti. Abrahamovi Pán navrhoval: „Chod' přede mnou a buď dokonalý“ (Gen 17,1).

Netřeba zde očekávat traktát o svatosti se spoustou definic a distinkcí, které by mohly toto důležité téma obohatit, popřípadě analýzu jednotlivých prostředků posvěcování. Mým skromným cílem je nechat ještě jednou rozeznít povolání ke svatosti ve snaze vtělit jej do aktuálního kontextu, s jeho riziky, výzvami a příležitostmi. Pán totiž každého z nás vyvolil, „abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce“ (Ef 1,4).

Papež František, začátek nové exhortace Gaudete et exsultate

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 29. 4. 2018.
Uzávěrka příštího čísla je **5. května 2018**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.